குறள்நெறி

-குறள்நெறி ஓங்கின் குடியரசு ஓங்கும்-

மின்னிதழ்:57 பங்குனி-18--தி.பி.2054 ஏப்பிரல்-1- பொ.ஆ.2023

நிறுவுநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்

பொறுப்பாசிரியர்: மறைமலை இலக்குவனார்

பாரதிதாசனாரின் பகுத்தறிவுப் பார்வையில் திருக்குறள் .

பேராசிரியர் பெஞ்சமின்

இலெபோ,

பிரான்சு.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞர்கள் இருவர்: ஒருவர் பாரதியார்; மற்றவர் பாரதிதாசனார்.முன்னவர் பராசக்தியை வழிபட்டவர்; பின்னவர் எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா என்று பகுத்தறிவுப் பாப்புனைந்தவர்!இருவருமே திருக்குறள் மீது பேரன்பு பூண்டவர்கள். பாரதியாரோ திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவரும் இல்லை; எழுத எண்ணியவரும் இல்லை. பாரதிதாசனாரோ எண்பத்தைந்து குறட்பாக்களுக்கு மட்டுமே புத்துரை கண்டவர்.
பிற குறட்பாக்களுக்கு எழுத எண்ணி இருக்கலாம்; ஏனோ அது ஈடேறாமல் போய்விட்டது.

எந்தப் பொருளையும் கண் எப்படிப் பார்க்கிறது? அப்பொருளின் மீது படும் ஒளி எதிரொளிக்கிறது; அது விழிகளில் நுழைந்து விழித் திரையில் படும் போது அப்பொருள் புலப்படுகிறது. அறிவியல் கூறும் உண்மை இது.அது போலத் திருக்குறள் மீது பகுத்தறிவு ஒளியைப் பாய்ச்சுகிறார் பாரதிதாசனார்.பகுத்தறிவு ஒளியில் வைரங்களாக மின்னுகின்றன குறட்பாக்கள்!

குறட்பாக்கள்: தமிழ்த் தேனில் ஊறிய பலாச் சுளைகள்; தமிழ்த் தென்றலில் தலை அசைத்து ஆடும் சின்னஞ் சிறிய பூக்கள்;வாழ்வுக்கு வழி காட்டும் விண்மீன்கள்!இவற்றைப் பாரதிதாசனார் பார்த்த பார்வையில் பார்ப்போம்.

"நதியொடும் பிறைஅணிந்திடு பரம்பொருளெனுஞ்
சிவனை வந்தனை புரிந்தாலே-உயர்" என்று சிவன் புகழ் பாடி
" தும்பிமுகா காப்பாற்று சொல்வண்ணம் எல்லாம் உன்
தம்பிகுகன் ஷண்முகன் மேல் தான்." என்று
மயிலம் முருகன் மேல் துதி பாடிப் பக்தி வெள்ளத்தில் ஆழ்நதிருந்த
கனகசுப்புரத்தினம் பகுத்தறிவுப் பாதையில் நடைபோட்டது எப்படி?
வெண்தாடி வேந்தரின் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளில் மனத்தைப் பறிகொடுத்தார்.
அவரையே தம் வழிகாட்டியாக ஏற்றார்.
வறட்டுப் பழம்போக்கை மாற்றிப் புரட்சிப்பாதையைக் காட்டிய ஈரோட்டுப் பெரியார் ஈவேராவின் பகுத்தறிவுப் பாசறையில் அடியெடுத்து வைத்தார் கனகரத்தினம் என்ற பாரதிதாசனார்.
குருதியிலே கொண்ட இறைப்பற்று மறைந்தது; இதயத்தில்
இறைமறுப்புக் கொள்கை நிறைந்தது: இறுதிவரை நிலைத்தது.
ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். பாவேந்தார் உரைகளில் இருந்து இரு குறட்பாக்களைப் பார்ப்போம். அவற்றின் வழியே அவர் கண்ட, கூறிய உரைத் திறங்களை உணர்வோம். அதற்கும் முன்னதாக அவர் உரையின் பொதுப் பண்புகளைச் சுருக்கமாக அறிவோம்!
தாம் நடத்தி வந்த குயில் தாளிகையில் பாரதிதாசனார் அவ்வப்போது தம் உரையைப் பதிந்துள்ளார். உதிரிப் பூக்களாக விளங்கிய
இவற்றைத் தொகுத்து 'வள்ளுவர் உள்ளம் ' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டவர் முனைவர் சு சு இளங்கோ எம்.ஏ, பி.எச்.டி, டி.லிட். ஆவர். இந்நூல் இணையதளத்தில் கிடைக்கிறது. விரும்புவோர் தேடிக் கண்டு கொள்க! இந்நூலுக்கு அந்நாள் நிதி அமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் மிக அருமையான அணிந்துரை அளித்திருக்கிறார். இவற்றின் அடிப்படையில்தான் யான் இச்சிறு கட்டுரையைப் படைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் இருவருக்கும் என் நன்றி.
பாவேந்தரின் உரை திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் திட்பமாகவும் பொருள் உரைக்கிறது ; ஐய வினா, அறி வினா, அறியா வினா என மூவகை வினாக்களுக்கும் அழுத்தமாகவும் திருத்தமாகவும் விடை அளித்திருக்கிறார். இலக்கிய மேற்கோள்கள், இலக்கணக் குறிப்புகள் முதலியன இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அருஞ்சொற்களுக்குச் சிறப்பான பொருள் விளக்கம் கூறி இருக்கிறார்.
ஒரு மொழியின் முதல் எழுத்தில் (அ) தொடங்கி அம்மொழியின் இறுதி எழுத்தில்(ன்) முடியும் நூல் உலகில் திருக்குறள் மட்டுமே! இத்தகு சிறப்பு (தமிழ் உட்பட) வேறெந்த மொழிக்கும் இல்லை!இத்தகு தனிச் சிறப்புப் பெற்ற திருக்குறளின் முதற் குறளுக்குப் பாவேந்தர் புத்துரை எழுதுகிறார்; அது புதுமை உரை கூட!

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய (என் பேராசிரியர் முனைவர் மு.வ, பாவாணர் உட்படப்) பலரும் பரிமேலழகர் கருத்தை ஒட்டியே உரை கூறி உள்ளனர்; அவர்களில் இருந்து மாறுபடுகிறார் பாவேந்தர்.

திருக்குறளின் முதல் அதிகாரம் மரபுப்படி கடவுள் வாழ்த்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் மரபை மாற்றுகிறார் பாவேந்தர் ; ' உலகின் தோற்றம் ' என்று புதுப் பெயர் சூட்டுகிறார்! அவர் தரும் விளக்கம்:

"கடவுள் - கடந்தது ; அறிவுக்கு எட்டாதது.எட்டாத ஒன்றுக்குப் பெயர் எப்படி எட்டி இருக்கும் ; இவற்றைக் கருதி அன்றோ வள்ளுவர் தம் நூலில் கடவுள் என்ற பெயரையே எடுத்தாளாதுவிட்டார். இதுதான் வள்ளுவர் உள்ளம்; கடவுள் வாழ்த்து இடையில் ஏற்பட்ட வேலை!".

"கடவுள் இல்லை" என்ற பெரியாரின் கருத்தோடு ஒத்துப்போகும் பாவேந்தர், கடவுள் என்ற சொல் மக்கள் அறிவு பெறாத காலத்தில் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம் எனத் தன் கருத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

இங்கே தொடங்குகிறது பாவேந்தரின் பகுத்தறிவுப் பார்வை.முதற் குறளுக்கு அவர் தம் உரையைக் காண்போம்:

'அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே உலகு'.இதனை அவர்,
'அகரம் முதல எழுத்து எல்லாம் ஆதி
உலகு பகவன் முதற்று ஏ ' எனப் பிரித்து மாற்றி அமைக்கிறார்.

அகரத்தை முதலாக உள்ள எழுத்துக்கள் எல்லாம் அவ்வெழுத்துக்களால் ஆகிய சொற்கள் எல்லாம், அச்ச்சொற்களால் பெறப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் (ஆதி ஆகிய) முதன்மையில் இருந்து தோன்றியவை; மக்கள் பகவனை முதல்வனாகக் கொள்ளத்தக்கனர்.

இந்தக் கருத்தை உள்ளடக்கி "உலகும் உயிர்களும் மற்றுமுள்ளவைகளும் ஆதி என்பதினின்று தோன்றியவை" என்ற கருத்தைப் பதிவிடுகிறார்

இதில் இடம் பெறும் ஆதி என்ற சொல் ஆய்வில் இறங்கும் அவர் "அது தூய தமிழ்ச் சொல்லே ; அது ஆதல் எனப் பொருள் படும் தொழிற்பெயர் " என்கிறார். (ஆதி வட சொல் என்பார் பாவாணர்).

ஆ - முதல் நிலை; தி - இறுதி நிலை (செய்தி, உறுதி... போல).ஆதி - முதன்மை- ஒரு பொருட் சொற்கள்.

இந்தச் சொல்லுக்கு"எல்லாப் பொருளும் தோன்றுதற்கு இடம் ஆவது" என்பது அவர் கருத்து. இதனை

"எல்லாப் பொருளும் தோன்றுதற் கிடமெனச் சொல்லுதல் மூலப் பகுதி " என்ற மணிமேகலைப் பகுதி (சமய 203-206) யை மேற்கோள் காட்டி நிறுவுகிறார்.

இதைப் போலவே பகவன் என்றசொல்லும் தமிழ்ச் சொல்லே என்று கூறுகிறார்: பகவன் வடசொல் அன்று; பகல் எனப் பொருள் படும் பகவு , ஆண்பால் இறுதி நிலை பெற்றது . "பகல்-அறிவு; ஆகு பெயர், உணர்வு எனலும் அது.பகவு என்பது உணர்வு என்றே கொள்க "என்று உரைக்கிறார். இதற்கு ஆதாரமாக , "ஒன்றாய் எங்கும் பரந்து நித்தியமாய் நின்றுள உணர்வாய் நிகழ் தரும் புருடன் " (மணி .சமய 231-232) வரிகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார். "பகவன் என்பதற்கு மெய்யுணர்வு, அதாவது அறிவு என்று பொருள் கூறி எனக் கூறிக் கடவுள் என ஒருவர் இல்லை என்று ஆக்க எண்ணுகின்றீரா?’’

இவ்வாறு ஆத்திகன் வினா விடுக்கிறான்.

"ஆமாம்! அறிவான தெய்வமே "என்று தாயுமானவரும் "அறிவை அறிவது பொருளென அருளிய குருநாதா" என அருணகிரியாரும் "ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமில்லை மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு என்று இந்நூலாசிரியரும் (திருவள்ளுவர்)கூறுகிறார்கள் என்று விடை அளிக்கிறார் பாவேந்தர். இவ்வண்ணமே ஏனைய ஒன்பது

குறள்களுக்கு ம் உரை வகுக்கிறார் அவர். அவற்றை 'வள்ளுவர் உள்ளத்தில்' படித்தறிக! பாவேந்தரின் இக்கக்கருத்துகள் பொருத்தமா இல்லை வேண்டுவது திருத்தமா என்பதை தமிழாய்ந்த பெருமக்கள் முடிவு செய்துகொள்வர்களாக ! இவ்வாராய்ச்சி இக்கட்டுரையின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது.

இவ்வண்ணம் பல குறட்பாக்களுக்குப் புத்துரை கூறும் பாரதிதாசனின் பகுத்தறிவுக் குரல் வேறொரு குறளிலும் ஓங்கி ஒலிக்கிறது.

அக்குறள் : "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை"

"வானம் பொய்யாது வளம் பிழைப்பறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றம் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடு "(சிலம் 15:145-147) என்று இளங்கோவடிகளும்
"மழை தரும் இவள்" என மணிமேகலையும்

"அற்பில் நின்றன அறங்கள் : அன்னவர் கற்பில் நின்றன. கால மாரியே. (கம்ப இராமா. நாட்டுப்படலம் 59) எனக் கம்பனும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.இவற்றின் அடிப்படையில் இக்குறளுக்கு உரை கண்டவர் பலர்.அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கருத்து பாவேந்தரின் பகுத்தறிவுக் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது .அதுதான் பாரதிதாசனாரின் நுண்மாண் நுழை புலம்!

இக்குறளுக்குப் பாரதிதாசனாரின் புத்துரை- புதுமை உரை கூட: "பெய் எனப் பெய்யும் மழை என்றது அளவறிந்து பெய்வதோர் பயன் மழையை .ஞாலம் விரும்பிய வண்ணம் பெய்யும் மழையைப் போல் காதலன் விரும்பிய போது அவன் பெறுமளவு இன்பம் அளிப்பவள் ..."என்னே புதுப் பொருள்!

இக்கருத்தை இளங்கோவடிகளும் "கலவியும் புலவியும் காதலர்க் களித்தாங்கு" இருந்தாள் மாதவி என்பார். காதல் இன்பத்துக்கு இங்கு மழையை உவமை ஆக்கும் திருவள்ளுவர்,

"வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு

வீழ்வார் அளிக்கும் அளி " என்று உரைப்பார். இவரின் இந்த உரையைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார் பாவாணர் (திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை.)

பகுத்தறிவுக் கண்ணாடி அணிந்து திருக்குறளைப் பார்த்துப் புதுப் பொருள் தந்த பாவேந்தர் உரை முழுமையும் இங்கே குறிப்பிட இயலாமைக்கு மிக வருந்துகிறேன்.காலமும் இடமும் வாய்ப்பின் இவ்வாராய்ச்சி உரை தொடரும்.

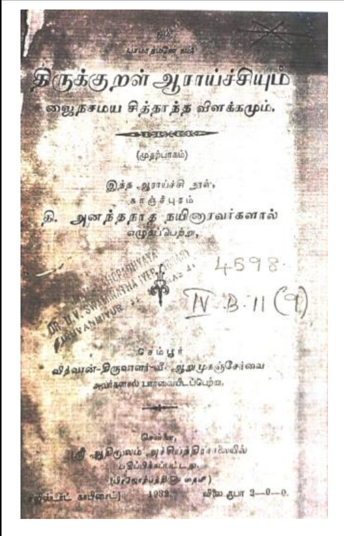
திருவாளர் செவாலியே தியாகு இலெபோ – திருவாட்டி அன்னம்மாள் இலெபோ இணையர் திருமகனாக ஐப்பசி 18, 1978 / 03.11.1947 அன்று பிறந்தார். இவர் மனைவி இலெபோ உலூசியா, இவரைப்போலவே தமிழார்வமும் தமிழ்த்தொண்டுச் செயற்பாடுகளும் மிக்கவர். பாரதியார் 1908 இல் புதுவைக்கு வந்தபோது அவரைக் கைது செய்து சென்னைக்கு அனுப்பும்படி ஆங்கிலேய அரசு புதுவையில் இருந்த பிரஞ்சு ஆளுநருக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. அவ்வாறு அனுப்பாமல் இருக்க வேண்டுமானால் ஆவணச் சான்றுரைஞர்(notary public) ஐவரின் நன்னடத்தைப் பொறுப்பு ஒப்பம் தேவைப்பட்டது. அவ்வாறு கையொப்பமிட்ட ஐவருள் ஒருவர் இவரின் தந்தை வழித் தாத்தா இலெபோ(LE BEAU) ஆவார். சென்னை இலயோலா கல்லூரியில் இயற்பியல் துறையில் இளம் அறிவியல்(B.Sc – Physics) பட்டம் பெற்றவர். தமிழ்(சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி), ஆங்கிலம்(திருப்பதி வேங்கடேசுவரா பல்கலைக்கழகம்), பிரெஞ்சு(பிரெஞ்ச கல்வியியல் கழகம்/Académie Fraçaise, புதுதில்லி) என மும்மொழிகளிலும் முதுகலைப்பட்டங்கள் பெற்றார்.மும்மொழிப் புலமை மிக்க இவர் மின்னியல் (Diploma in Electronics, பிரித்தானியப் பொறியியல் தொழில் நுட்பப்பயிலகம்/British Institute of Engineering and Technology,மும்பை) மொழியியல் (Diploma în Linguistics, கேரளா பல்கலைக்கழகம்) பட்டயங்கள் பெற்றவர். கணிணி இயலிலும் எழுநிலைச்சான்றிதழ் பெற்று வல்லமை மிக்கவர்.புதுச்சேரி தாகூர்க் கலைக் கல்லூரியில் தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியராகத் தம் பணியைத் தொடங்கினார் பேரா.பெஞ்சமின் இலெபோ. பின்னர் 14 ஆண்டுகள், கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாட்டில் (சீபூத்தீ / Djibouti)) இந்தோசுயெசு வங்கி என்ற பிரஞ்சு வங்கியில் முது நிலை அதிகாரியாகப் பணியாற்றினார். அதன்பின் 1990 முதல் பிரான்சு கிறித்தியான் இலக்ருவா (Christian Lacroix) என்ற பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் செயல் அலுவலராகப் பணியாற்றி 2010 இல் பணி நிறைவு பெற்றார். புகுமுக மாணாக்கராக இருந்த பொழுது(1965) கல்லூரி மாணவர்க்கான ‘ஆக்க வேலையில் அணுசக்தி’ என்னும் தலைப்பிலான கலைக்கதிர் அறிவியல் கட்டுரைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றார்.அறிவியல் இளங்கலைப் படிப்பின் போது அனைத்துக் கல்லூரிப் பேச்சுப் போட்டியில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருக்கரங்களால் சுழற்கோப்பை பெற்றார். 1969-இல் கிண்டி பொறியியற் கல்லூரி நடத்திய கலைச்சொல்லாக்கப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்றுள்ளார். மூன்றாம் பரிசாக இருந்தாலும் கலைக்கல்லூரி நிலையில் முதலிடமாக இஃது அமைந்தது.1992-இல் நடைபெற்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு உலகளாவிய கட்டுரைப் போட்டி நடைபெற்றது. ‘கவிஞனின் காதலி’ என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை அளித்து, நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் திருக்கரங்களில் இருந்து முதல் பரிசு பெற்றார்.

திருக்குறளின் கருத்துக்களோடு ஒத்திருக்கும் ஒரே இந்திய மதம் ஜைநசமயமே

சிரீமான் அ. சக்கிரவர்த்தி நயினார், எம். ஏ., ஐ.இ.எஸ்.,

இராஜமகேந்திரம் அரசாங்கக் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியர் அவர்கள்

“திருக்குறள் ஆராய்ச்சியும் ஜைந சமய சித்தாந்த விளக்கமும்” என்னும் நூலுக்கு வழங்கிய ஆங்கில முன்னுரையின் மொழிபெயர்ப்பு

திருக்குறள் ஆராய்ச்சியும்
ஜைநசமய சித்தாந்த விளக்கமும்.
(முதற்பாகம்)
இந்த ஆராய்ச்சி நூல்,
காஞ்சிபுரம்
தி. அனந்தநாத நயிஞரவர்களால்
எழுதப்பெற்று,
4598.
IV B. 11 (9)
செம்பூர்
வித்வான்-திருவாளர்-வீ. ஆறுமுகஞ்சேர்வை
அவர்களால் பார்வையிடப்பெற்று,
விலை ரூபா 2—0—0.

இந்தப் புத்தகம், பிரசித்தி வாய்ந்த திருக்குறளின் ஆசிரியர், ஜைந சமயத் தினரென்று நிரூபிக்க எழுதப்பட்டுள்ளது. பல மதத்தினரும் குறளாசிரியரைத் தம்மவரென்று கூறுகின்றபடியால் அவருடைய மதம் இன்னதென்று காண அவருடைய நூலின் உட்சான்றுகளே நமக்கு ஆதாரம். உட்சான்று சந்தேக மற்றதாயும் நிச்சயமானதாயு மிருக்கின்றது. திருக்குறள் அஹிம்சா தருமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஒப்பற்ற நீதி நூலாகும்.

'ஹிந்துமதத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவும் அந்தப்பெரிய கவியைத் தன்னுடைய தாகச்சொல்லி அவருடைய செய்யுட்களுக்குத் தன்மதக் கோட்பாடுகளுக்கொப்ப உரை காண முயல்கின்றது. முக்கியமாக ஜைநர் அவரைத் தம்மவராகக் கருது கின்றனர்; அவர்களுடைய பரிபாஷைகளுள் சிலவற்றை அவர் நிச்சயமாகவே உபயோகித்துள்ளார். அம் மதத்தின் கொள்கைகளை அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்த தாகத் தெரிகின்றது."

‘’ஆனால் திருவள்ளுவர் ஜைநர் என்னும் கொள்கைக்கு விரோதமாக ஒரு குறள் இருக்கின்றது. மூன்றாவது அதிகாரம் ஐந்தாவது குறளில் இந்திரனைப் பற்றிய ஒருகதை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. துறவிகள், தேவர்களுக்குமேல் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதை அது ருசுப்படுத்துவதாகக் கருதப்படுகின்றது. கௌதமர் என்னும் ஒரு துறவி

இருந்தார். தம்முடைய மனைவியாகிய அகலிகையை இந்திரன் ஏமாற்றினான். அதற்காக அவர் அவனைச் சபித்தார். ஜைந சமயத்தின்படி துறவிக்கு மனைவியிருக்க முடியாது; அவர் கோபமடையவும் முடியாது. பிறருக்கு தண்டனை விதிக்கவும் முடியாது. ஒரு ஜைநர் இந்தக் கதையை நம்பமாட்டார்; குறளாசிரியர் செய்ததுபோல, இதை உபயோகப்படுத்தவும் மாட் டார்." இவ்வாறு டாக்டர் போப் கூறியுள்ளார்.ஜைந சமயத்தைப்பற்றியும் ஜைநக் கொள்கைகளைப்பற்றியும் அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது போலும்." ஜிநேந்திரன் " என்னும் பதத்திற்குக் "கோபத்திற்கதிபதி" என்று அவர் பொருள் கூறுகின்றார். அவர் ஜைநசமயத்தை அறிந்தவரல்லவென்பதை இதுவே வெளிப் படுத்துகின்றது. "ஜிநன் " " சினன் " ஆகியவற்றிற்குள்ள வித்தியாசத்தை உணராத ஒருவர், ஜிநன் என்னும் பெயர் சினம் (கோபம்) என்னும் தமிழ்ச் சொல்லினின்றும் பிறந்ததாகக் கருதும் ஒருவர், ஜிநேந்திரன், ஹீப்ரூ ஜனங் களின் கோபக் கடவுளாகிய ஜிகோவாவைப் போன்றவரென்று நினைக்கும் ஒரு வர்,அஹிம்சையை போதிக்கும் தமிழ் ஆகமமாகிய குறளின் ஆசிரியரைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லச் சிறிதும் யோக்கியதை யுடையவரல்லர். இந்திரன் அகலிகையோடு செய்த தீச் செய்கையையாவது, அதற்காக கௌதமர் இட்ட சாபத்தையாவது குறளின் பேராசிரியர் குறிப்பிடவில்லை என்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதவசியமில்லை. இந்தக் கதை உரையாசிரியரான பரிமேலழகருடைய ஆழ்ந்ததும் நேர்மையில்லாததுமான யுக்தியிலுதித்தது, அவர் குறளாசி ரியர் நினையாத அநேக கருத்துக்களைப் பலவிடங்களில் மூலபாடத்தோடு பொருத்த முயல்கிறார். இப்புத்தகத்தின் ஆசிரியர் சாதுரியமாகக் காட்டியுள்ளபடி அந்தக் குறள், வேதங்களில் புகழப்படும் தெய்வங்களுக்கு முதன்மையானவனால் வணங்கப்படும் பரமவீதராகனுக்கு இந்திரன் செய்யும் தொண்டைக் குறிக்கின் றது. ஆகையால் மிகவும் தப்பாகப் பொருள் கொள்ளப்படும் இந்தக் குறளில் ஜைந தருமத்திற்கு விரோதமானது ஒன்றுமில்லை.

இன்னும் சமீபகாலத்தில் அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையின் சார்பில்சில கட்டுரைகள் செய்யப்பட்டன. அவற்றுள், குறளாசிரியர் தம்முடைய கருத்துக் களை வைதிக ஹிந்து மதத்திலிருந்து பெற்றாரென்றும், அவருடைய நூல் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள போதாயனருடைய தர்ம சாஸ்திரம், கௌடில்யருடைய அர்த்த

சாஸ்திரம், வத்ஸாயனருடைய காம சாஸ்திரம் ஆகியவற்றின் மொழி பெயர்ப்பென்றும் கூறப்பட்டன. இந்தக் கொள்கை எவ்வளவு பொருத்தமற்ற தென்பது வைதிக தருமத்தைப்பற்றி சிறிது தெரித்தவருக்கும் நன்குவிளங்கும்.

போதாயனருடைய தர்ம சாஸ்திரம் வைதிகமதத்தின் வர்ணாஸ்ரம தருமத்தை முற்றும் அடிப்படையாக உடையது. அது அஹிம்சா தருமத்திற்கு நேர் எதிரானது. மனு,கௌதமர் ஆகியவர்கள் கூறியிருக்கும் நான்கு வர்ணத்தா ருடைய தொழில்களையும் போதாயனர் கூறுகின்றார். உதாரணமாக மதுபர்க்கம் அல்லது அதிதிகளுக்கு விருந்தளித்தல் என்ற அதிகாரத்தில் பிராமணபோஜனத் திற்குத் தகுதியான மிருகங்கள் இன்னின்னவென்று கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பசுக்களும், செம்மறியாடுகளும், மான்களும், காட்டுப்பன்றிகளும், காண் டாமிருகங்களும் அடங்கியுள்ளன. இது தற்காலத்தில் மாமிசம் உண்கின்ற பிரா மணரல்லாதாரையும் நடுங்கும்படிச் செய்யும். இந்த தருமசாஸ்திரம் திருக்குற ளில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமாகக் கருதப்படுகின் றது ! அங்கே (தரும சாஸ்திரத்தில்) வேதானுசாரப்படி ஜீவஹிம்சை செய் வதே முக்கியமான கொள்கை; இங்கே (திருக்குறளில்) அதை முழுதும் கண்டித்துக் கொல்லாமையே சிறந்த தருமமென்று புகழ்வதாகும். " அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று " என்றார். அங்கே பித்ருக்களுக்கும், அதிதிகளுக்கும், தேவதைகளுக்கும் மாட்டிறைச்சி, பன்றியிறைச்சி, மான் இறைச்சி, காண்டா மிருகத்தின் மாமிசம் ஆகியவற்றைச் சிறந்த ஆகாரமாகக்கொடுக்கும்படி சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கே (திருக்குறளில்) புலால் உண்பது மிகவும் இழிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. புலால் ஒரு பிராணியின் புண்ணுக்குச் சமானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறிருக்கத் திருக்குறளின் கருத்துக்கள் போதாயனருடைய தரும சாஸ்திரத்திலிருந்து பெறப்பட்டனவாம் ! இது என்ன ஆச்சரியம்!

இன்னும் திருக்குறளில் உழவுத் தொழிலைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பதை நோக்குக. வைதிக தருமப்படி நிலத்தை உழுது பயிர் செய்தல் கடை வருணத் தாருடைய தொழில். தன்னுடைய ஜாதிக்குரிய தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் இழிந்த நிலைமையை அடைந்தாலொழிய ஒரு பிராம்மணனாவது க்ஷத்திரியனா வது பயிர்த்தொழிலைச்

செய்ய நினைக்கமுடியாது. குறளாசிரியர் நிலத்தை உழுபவனுக்கு முதன்மை கொடுத்திருக்கிறார். அவனே ஜனசமூகத்தில் முன் நிற் கின்றான். மற்றெல்லோரும் அவன் பின்னே செல்கின்றவர்கள். நாம் இங்கே அதிகம் எழுதவேண்டியதில்லை.

குறளாசிரியரைத் தம்மவரென்று சிறிது நியாயத்தோடு கூறக் கூடியவர் பௌத்த சமயத்தினர் ஒருவரே. ஆனால் வாய்ப்பேச்சோடு நிற்கும் பௌத்த சம யத்தினுடைய அஹிம்சாதர்மக் கொள்கையைத் திருக்குறள் கண்டிக்கின்றது. பௌத்தன் தன் கையால் எந்த ஜீவனையும் கொல்லுவதில்லை. அவனுடைய அஹிம்ஸாதர்ம அனுஷ்டானம் அதோடு நின்றுவிடும். ஆனால் அவன் தன்னுடைய கொள்கைக்கு விரோதமின்றி மாமிசத்தைக்கடையிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் குறளாசிரியர், பொறுப்பைச் சரியானயிடத்தில் நிறுத்துகின்றார். புலால் உண்கின்றவர்களுடைய சௌகரியத்திற்காகக் கடைக்காரன் புலாலை விற்கின்றான். தேவைக்கு ஏற்றபடி உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. புலால் அதிகம் தேவையானால் அதிகமாக ஜீவன்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தேவை மட்டானால் கொலை மட்டாகும். தேவைக்குத் தகுந்த மாதிரியே வியாபாரமும் நடக்கும்.

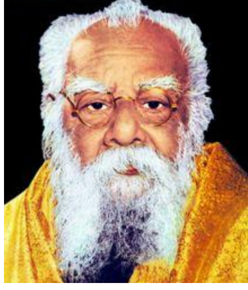
திருக்குறளாசான் எனச் சமணர்களால் நம்பப்படும் குந்தகுந்தர்

இனிமேல் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதவசியமில்லை. திருக்குறள் அஹிம்சா தருமத்தை எல்லா அம்சங்களிலும் போதிக்கின்ற ஒரு பெரிய ஆகமம் என்று சொன்னால் போதுமானது. கொள்கையிலும் அனுஷ்டானத்திலும் **திருக்குறளின் கருத்துக்களோடு ஒத்திருக்கும் ஒரே இந்திய மதம் ஜைநசமயமே**. இவ்விஷயம் இந்தப் புத்தகத்தில் சாதுரியமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புத்தகத்திற்கு முன்னுரை எழுதும் பாக்கியம் பெற்றதற்கு நான் பெரிதும் மகிழ்வெய்துகிறேன்.

நூல் வெளியான ஆண்டு:1932 [நூலின் நடையோ சொல்லாட்சியோ நம்மால் மாற்றப்பெறவில்லை.]

திருவள்ளுவர் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்தவரல்லர்-தந்தை பெரியார்

திருக்குறளில் தாங்கள் மிகவும் விரும்பும் குறள்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விழைகிறோம் அய்யா?

குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம், மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.

என்று கூறுகிறார், வள்ளுவர். அதாவது ஒரு மனிதன் தன் இனத்தவருக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தானானால், அதாவது, பொது நலத்துக்குப் பாடுபட வேண்டும் என்று முன்வந்தால், அவன் அந்தக் காரியத்துக்கு ஏற்ற நல்ல காலம் வரட்டும் என்று எண்ணிக் காத்திருக்கக் கூடாது. இரண்டாவதாக, நாம் இந்தக் காரியத்தில் இறங்குகிறோம். இதனால் இன்னின்ன கஷ்டங்கள் வருமே, நமக்குப் பல விதத்திலும் அவமானம் ஏற்படுமே. மானம் போய் விடுமே என்று கவலைப்படக் கூடாது. அந்தப்படியாக வெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் பொது வாழ்வில் நாம் செய்யப்புகும் காரியமே கெட்டுவிடும் என்று மிகப் புரட்சிகரமாகக் கூறுகிறார். ஏன் புரட்சிகரமாகச் சொல்லுகிறார் என்று கூறுகிறேன் என்றால் மற்றொரு இடத்தில் காலம் பார்த்துச் செய்தால் ஞாலமும் கைகூடும் என்று கூறுகிறார். இன்னொரு இடத்திலே, மயிர் நீப்பின் உயிர் வாழாக் கவரிமான் போன்று மானம் நீங்குமானால் மனிதன் இறந்து விட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

மானமிழந்தால் மரணத்தைத் தழுவ வேண்டும் என்று வள்ளுவர் கூறுவது ஏன் என்றால் மனிதனுடைய தனி வாழ்வில் அவனது சொந்த வாழ்வில் அவனுக்கு அவமானம் நேரிடில் உயிர்விட வேண்டும். உயிரைவிட மானத்தைப் பெரியதென்று மதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறார். இந்தக் குறள் பொது வாழ்வு பற்றியதாகும். பொது வாழ்வில் எந்த மக்களின் நல்வாழ்விற்காக முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறானோ, அந்த மக்களாலேயே வெறுக்கப் படலாம். பல தொல்லைகளுக்கு

ஆளாக நேரலாம். ஆனால், நாம் படுகின்ற பாடுகள் - ஆளாகின்ற அல்லல்கள் நன்மைக்காகத்தான் என்று கருதி வேலை செய்தால்தான், அவன் எண்ணிய காரியம் ஈடேறுமே யொழிய, மானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் காரியம் கைகூடி வராது என்று கூறுகிறார்.

அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.

அதாவது, கடவுள் பெயர் கூறி உயிர்க்கொலை புரியும் கொடுஞ் செயலைக் கண்டிக்கிறார். நாட்டிலே நாலு வருணத்தை நிலை நிறுத்துவதாகவும், ஆரியர்கள் உயிர் வாழ்வுக்கு ஆதாரமாகவும் இருந்து வரும் வேதங்களையும் அதாவது, வேதத்தைப் படிக்காவிட்டாலும் குற்றமில்லை ஒழுக்கமாக நடக்க வேண்டும் என்று வள்ளுவர் வேதியத் தன்மையைக் கண்டிக்கிறார்.

இந்தப்படியாக மதம், கடவுள், வேதம், வேதியர் ஆகிய அத்தனையும் ஆரியத்தின் உயர்வுக்கும் நம்மவர் இழி நிலைக்கும் காரணமாய் நின்று நிலவ, அவைகளை வள்ளுவர் வெகு தீவிரமாகக் கண்டிக்கிறார். இந்தப் படியாக வள்ளுவர் ஆரியக் கருத்துக்களை எதிர்த்து விட்டுக் கண்டித்து விட்டுத்தனக்கு என்று யாதொரு புதுமத உபதேசமும் அவர் புரியவில்லை. உன் அறிவைக் கொண்டு சிந்தித்து, ஆராய்ந்து, உண்மை கண்டு, உலகம் ஒப்ப நடந்துகொள் என்கிறார். யார் ஒருவர் உன் அறிவின்படி, உலகம் ஒப்ப நட என்கிறாரோ அவர் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்தவராகார்.

மேற்கோள் நன்றி:
''பெரியாரைக் கேளுங்கள்'' –பேராசிரியர் புலவர் மா.நன்னன் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டது.
-ஏகம் பதிப்பகம்,
3,பிள்ளையார் கோயில் இரண்டாம் சந்து,
திருவல்லிக்கேணி,சென்னை-5
தொலைபேசி; 2852 9194

